

[Knud Hansen.]

borg Amt, men Staten har ved Overenskomst af 1894 forpagtet Banen for at drive den i Forbindelse med Statsbanerne. Forpagtningsafgiften udgør 19 920 Kr. aarlig. Overenskomsten træder ud af Kraft, saafremt Staten indløser Banen ved Udredelse af en Indløsningssum, svarende til 26²/₃ Gange Forpagtningsafgiften, og Overtagelssummen bliver derefter 531 200 Kr., hvoraf dog formentlig en Fjerdedel tilfalder Staten. Da de Værdier, som disse Baner er bogført med, faktisk forsvinder ved Nedlæggelsen af Banerne, maa der foretages en Nedskrivning af Statsbanernes Anlægs kapital paa 2¹/₂ Mill. Kr.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale en saglig og velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Fuglsang: Det Lovforslag, vi her har til Behandling, er jo let overskueligt, det bestaar kun af 3 smaa Paragraffer. Ikke desto mindre er det et Lovforslag af ret stor Betydning, ikke mindst for de Egne, det vedrører. Jeg maa med Hensyn til Nedlæggelsen af de Baner, der her er Tale om, sige, at det ser ikke godt ud, som det staar i Øjeblikket. Vel er Banerne ikke — det har vi drøftet før, naar vi har talt om at nedlægge Baner — anlagt netop som Forretning, saaledes at de skulde kunne forrente sig, men her staar vi over for et saa stort Underskud, at der slet ikke er Tale om at anlægge en økonomisk Betragtning for disse Baners Vedkommende. Jeg vil dog straks sige, at selv om det fra visse Hold er hævdet, at den kulturelle Side af den Opgave, disse Baner havde, da de blev anlagt, i nogen Grad er løst, maa man ikke glemme, at naar man giver sig til at nedlægge en Bane, saa flytter man Trafikken hen til andre Linier, og ser man paa, hvorledes det vil stille sig for Stationerne deroppe, ja, saa er der jo kun nogle ganske faa, der berøres af en Hovedfærdselsaare; det er kun ganske faa, nærmest de største, af Stationsbyerne, der passerer af Hovedlandeveje eller Amtsveje. Naar man nu vil nedlægge saadanne Baner, tror jeg, man bliver nødt til ogsaa at overveje, hvad det betyder økonomisk, at man flytter Trafikken bort fra disse Stationer og derved hidfører en økonomisk Virkning, der er af overordentlig stor Betydning for Egnen. Der sker jo intet mindre end dette, at man flytter det økonomiske Tyngdepunkt i adskillige Sogne. Men det er rigtigt, hvad den højtærede Minister har sagt ved Forelæggelsen, at Befolkningen

har svigtet Banerne, og det er efter min Opfattelse meget beklageligt, at den i den Grad har svigtet sine Baner, da jeg mener, at Banerne fremdeles til Trods for Biler og hvad dertil knytter sig, har en Opgave et Stykke ud i Fremtiden.

Men jeg ser jo meget vel af de Tal, der er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, og hvoraf den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu nævnte nogle, at der er ikke stor Mulighed for at opretholde disse to Baner. Dog mener jeg ikke, at man netop i en Krisetid skal skynde sig at nedlægge flere Baner end højst nødvendigt. Disse Baner her har faaet et Varsko; det fik de, da vi behandlede Forslagene om at nedlægge 5 Baner i forskellige Egne af Landet. Da udtalte den højtærede Trafikminister sig om Fremtiden paa den Maade, at det var en Mulighed, der maatte regnes med, at visse af de Baner, som Stykgodsudvalget havde undersøgt, blev nedlagt. Nu var det jo ikke mindre end 14 forskellige Baner, Stykgodsudvalget beskæftigede sig med, og jeg havde dengang i det Udvalg, hvor vi behandlede dette Spørgsmaal, ønsket at faa Lejlighed til at se lidt paa Økonomien ved de Baner, som ikke dengang blev foreslaaet nedlagt. Det blev der ikke givet os Lejlighed til; det er jo ogsaa muligt, at det vilde have været ubehageligt for den højtærede Minister at forelægge disse Tal, før det var nødvendigt. Dog, det kunde maaske alligevel have været af Betydning, og en af de Ting, som jeg paa mit Partis Vegne nu maa kræve af Trafikministeren, er, at vi faar en Plan for, hvad man tilsigter i den Tid, der kommer. En saadan Plan betyder dog dette, at Befolkningen virkelig faar at se, at hvis det er Mening, at de vil have deres Baner nedlagt, saa kan de blot svigte Trafikken, saa tager man paa et vist Tidspunkt Banerne fra dem. Jeg er ikke sikker paa, at man har drevet Hobro—Løgstør og Viborg—Aalestrup-Banerne paa en økonomisk forsvarelig Maade. Det har man selvfølgelig ikke, naar Stykgodsudvalget kommer og foreslaar de store Besparelser, som det har foreslaaet. Det skal jeg ikke bebrejde den nuværende Statsbaneledelse — det er der ikke noget Grundlag for. Men naar jeg ser paa den mægtige Nedgang, der har været i Trafikken deroppe, efter at Banerne, om jeg saa maa sige, fik et Varsko, ja, saa kan det jo maaske til Dels tilskrives Befolkningen.

I Bemærkningerne til Forslaget staar der, at Befolkningen i enhver Henseende og for Egnen som Helhed har svigtet Banerne. Ja, det kan man maaske nok sige, men jeg